ບົດຮຽນທີ 4 ສຳລັບສະບາໂຕທີ 24 ຕຸລາ, 2026

ຜູ້ທຳນວາຍໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່

“ຂອງປະທານຈາກພຣະວິນຍານນັ້ນ ມີຢູ່ຫລາຍຢ່າງດ້ວຍກັນ, ແຕ່ແມ່ນພຣະວິນຍານອົງດຽວກັນ. ງານຮັບໃຊ້ມີຫລາຍຢ່າງຕ່າງກັນ ແຕ່ມີອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວກັນ. ຄວາມສາມາດໃນການດຳເນີນງານມີຫລາຍຢ່າງຕ່າງກັນ, ແຕ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນ ທີ່ໃຫ້ຄວາມສາມາດແກ່ທຸກຄົນ ສຳລັບງານທີ່ເຂົາຮັບໃຊ້ນັ້ນ.”
1 ໂກຣິນໂທ 12:4-6

ຈາກພຣະຄຳມາລະກີໄປ, 400 ປີຜ່ານໄປໂດຍບໍ່ມີຄຳທຳນວາຍຂອງໃຜເລີຍ, ຜ່ານທາງຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຍ້ອນຄວາມມິດງຽບນີ້, ຊາວອິດສະຣາເອນຈຶ່ງຖືວ່າ ໜັງສືຕ່າງໆໃນພຣະຄຳພີໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ
(ໜັງສືຕ່າງໆທີ່ປະກອບກັນເປັນພັນທະສັນຍາເດີມ).

ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍັງຄົງມິດງຽບອີກດົນຕໍ່ໄປ. ເມື່ອເວລາອັນເໝາະສົມ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງສົ່ງຜູ້ທຳນວາຍຄົນໃໝ່: ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ (ມທ 11:7-9). ຫລັງຈາກຊ່ວງເວລານັ້ນ, ຜູ້ທຳນວາຍກໍ່ໄດ້ປາກົດ. ພວກເຂົາໄດ້ຕອບຮັບການຊົງເອີ້ນ, ໃນຫລາຍໆວົງການທີ່ໄດ້ຮັບນັ້ນກໍ່ຄື: ການຂຽນພຣະຄຳພີໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່

ບົດບາດຂອງຜູ້ທຳນວາຍທີ່ເປັນຊາຍແລະຍິງ ເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງ? ພວເຂົາແມ່ນໃຜ?
ມີຜູ້ທຳນວາຍປອມດັ່ງທີ່ມີໃນພັນທະສັນຍາເດີມບໍ?

- ບົດບາດຂອງຜູ້ທຳນວາຍໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່
- ຜູ້ທຳນວາຍໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່:
- ພຣະເຢຊູ, ຜູ້ທຳນວາຍທີ່ໄດ້ຮັບການກ່າວເຖິງ
- ພວກສາວົກ ແລະ ພວກຜູ້ທຳນວາຍ
- ຜູ້ທຳນວາຍທີ່ເປັນຜູ້ຍິງ
- ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງ ອຈ ໂປໂລ
- ຜູ້ທຳນວາຍທຽມເທັດ

ບົດບາດຂອງຜູ້ທຳນວາຍໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່

“ແຕ່ພວກທີ່ປະກາດພຣະທຳກໍເວົ້າກັບມະນຸດ ເພື່ອໃຫ້ເສີມສ້າງພວກເຂົາຈະເລີນຂຶ້ນ ແລະເປັນການໜູນໃຈ ແລະ ເລົ້າໂລມໃຈ ພວກເຂົາ.” 1 ໂກຣິນໂທ 14:3

ໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່ ການທຳນວາຍແມ່ນນຳສະເໜີໃນຖານະຂອງປະທານຈາກພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ,
ເຊິ່ງຖືກຖອກເທລົງມາຢ່າງອຸດົມສົມບູນ (ຣ 12:6). ໃນໂບດໜຶ່ງ,
ອາດຈະມີຜູ້ເຜີຍພຣະວັດຈະນະຈຳນວນຫລາຍທີ່ຜັດປ່ຽນກັນເວົ້າ (1 ກຣທ 14:29-31).

ໃນບົດບາດໃດທີ່ຜູ້ເຜີຍພຣະວັດຈະນະເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເຮັດ? (ພນມ 19:10; 1:1; ອຟຊ 4:11-12; 1 ກຣທ 14:3; ກຈກ 15:32).

- ເພື່ອເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ພຣະເຢຊູ

ພັນທະກິດຫລັກ ແມ່ນການນຳຜູ້ຄົນມາຫາພຣະເຢຊູ

- ບອກເຖິງອະນາຄົດ

ພວກເຂົາເປີດເຜີຍເຫດການຕ່າງໆ ຈົນເຖິງປະຈຸບັນ

- ເພື່ອການເສີມສ້າງ

ເພື່ອສ້າງຄຣິດຕະຈັກທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສາມາດຕ້ານທານການໂຈມຕີຂອງສັດຕູໄດ້

- ການໜູນໃຈ ແລະ ຕັກເຕືອນ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມບາບ, ຜູ້ຄົນຈົ່ງກັບໃຈ

- ເພື່ອປອບໂຍນ

ທ່ານ ຢູດາ ແລະ ທ່ານສີລາ ແມ່ນຖືກສົ່ງໄປທີ່ໂບດຕ່າງໆ ເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້

ການທຳນວາຍໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່

ພຣະເຢຊູ ຜູ້ທຳນວາຍທີ່ຖືກກ່າວເຖິງ

“ພຣະເຈົ້າຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະສົ່ງຜູ້ທຳນວາຍຜູ້ໜຶ່ງເໝືອນດັ່ງຂ້າພະເຈົ້ານີ້ ຈາກປະຊາຊົນໃນຊາດຂອງພວກເຈົ້າ ເອງມາໃຫ້ແທນ ແລະພວກເຈົ້າຕ້ອງເຊື່ອຟັງເພິ່ນ.” ພຣະບັນຍັດສອງ 18:15

ຜູ້ຄົນໃນຍຸກພຣະເຢຊູ ໄດ້ຖືວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຜູ້ທຳນວາຍ
(ມທ 21:11; ມລກ 6:15; ລກ 7:16; ຢຮ 6:14).

ພຣະອົງເອງກໍ່ຊົງເອີ້ນພຣະອົງວ່າ ຜູ້ທຳນວາຍເຊັ່ນກັນ (ມລກ 6:4; ລກ 13:33).

ເປໂຕ ໄດ້ກ່າວຊັດເຈນວ່າພຣະອົງຊົງເປັນ ພຣະເມຊີອາ ທີ່ໂມເຊແລະຜູ້ເຜີຍພຣະວັດຈະນະຄົນອື່ນໆໄດ້ກ່າວເຖິງ (ພບຍສ. 18:15; ກຈກ 3:18-26).

ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳທຳນວາຍເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະພຣະອົງຊົງເປັນພຣະຄຳ(ຢຮ 1:1).

ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງເປັນພຽງ “ແສງສະຫວ່າງທີ່ສ່ອງລົງໃນບ່ອນມືດ,”ດັ່ງທີ່ຜູ້ທຳນວາຍຄົນອື່ນໆເປັນເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ພຣະອົງຊົງເປັນແສງສະຫວ່າງ (2 ປຕ 1:19; ຢຮ 1:9; 8:12).

ວຽກງານຂອງພຣະອົງຊົງເໜືອກວ່າຜູ້ທຳນວາຍທັງປວງ.
ພຣະອົງເປັນຜູ້ດຽວທີ່ສາມາດປະທານຊີວິດນິຣັນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາທຸກຄົນ, ໂດຍການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ
ຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ

ພວກສາວົກ ແລະ ພວກຜູ້ທຳນວາຍ

“ຊຶ່ງໃນສະໄໝກ່ອນ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ມະນຸດສະໂລກຮູ້ຄວາມເລິກລັບນີ້ ແຕ່ບັດນີ້ພຣະອົງໄດ້ເປີດເຜີຍເລື່ອງນັ້ນ ໃຫ້ແກ່ບັນດາ ອັກຄະສາວົກທີ່ບໍຣິສຸດຂອງພຣະອົງ ແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳໂດຍທາງພຣະວິນຍານ.” ເອເຟໂຊ 3:5

ພວກສາວົກ ແລະ ຜູ້ທຳນວາຍໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່ ມີລັກສະນະຮ່ວມກັນດັ່ງນີ້:

- ເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າສົ່ງມາ
  (ລກ 11:49)
- ໄດ້ຮັບຂອງປະທານເພື່ອນຳຄຣິດຕະຈັກ
  (1 ກຣທ 12:28-29; ອຟຊ 4:11-12)
- ເປັນຮາກຖານຂອງຄຣິດຕະຈັກ ອຟຊ 2:20)
- ໄດ້ຮັບນິມິດ(ອຟຊ 3:5)
- ຊື່ນຊົມຍິນດີໃນຄວາມຍຸຕິທຳ (ພນມ 18:20)

ເມື່ອມີການກ່າວເຖິງທັງສອງກຸ່ມນີ້ພ້ອມກັນ ຕຳແໜ່ງຂອງອັກຄະສາວົກຈະມາກ່ອນຜູ້ທຳນວາຍ (ຍົກເວັ້ນໃນພຣະທຳລູກາ 11:49). ເປໂຕ ປຽບທຽບກັບຜູ້ທຳນວາຍໃນສະໄໝບູຮານ (2 ປຕ 3:2).

ອັກຄະສາວົກໄດ້ຮັບມອບໝາຍເປັນພິເສດຈາກພຣະເຢຊູໂດຍກົງ ໃຫ້ເປັນພະຍານເຖິງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ (ກຈກ 10:40-41).
ໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່ກ່າວເຖິງຜູ້ທຳນວາຍຫລາຍທ່ານ: ບາຣະນາບາ (ອັກຄະສາວົກ), ຊີໂມນ, ລູກີໂອ, ມານາເອນ, ໂປໂລ (ອັກຄະສາວົກ), ຢູດາ, ຊີລາ, ແລະ ອາຄະໂບ (ກຈກ 11:27; 13:1; 15:32; 19:6-7; 21:10).

ຜູ້ທຳນວາຍທີ່ເປັນຜູ້ຍິງ
“ຟີລິບມີລູກສາວສີ່ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຕ່ງງານເທື່ອ ແລະ ຕ່າງກໍເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທຳ” (ກຈກ 21:9 NVI)
ຜູ້ທຳນວາຍພຽງຄົນດຽວທີ່ໄດ້ລະບຸຊື່ໄວ້ ໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່ ມີພຽງນາງ ອານາ “ໄດ້ກ່າວເຖິງກ່າວເຖິງພຣະກຸມມານ [ເຢຊູ] ໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຝົ້າລໍຄອຍການໄຖ່ກູ້ເຢຣູຊາເລັມ ” (ລກ 2:36-38).

ລູກສາວທັງສີ່ຄົນຂອງຟີລິບ ຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດນັ້ນ ກໍໄດ້ຮັບຂອງປະທານແຫ່ງການປະກາດພຣະທຳຄືກັນ (ກຈກ 21 :8-9).

ຫລາຍໄປກວ່ານັ້ນ, ການປະກາດພຣະທຳຍັງຖືກກ່າວເຖິງວ່າ ເປັນຂອງປະທານທີ່ມີໄດ້ທັງຜູ້ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ(1 ກຣທ 11:4-5).

ໂຢເອນ ໄດ້ກ່າວໄວ້ລ່ວງໜ້າວ່າ ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ຈະຊົງເຮັດໜ້າທີ່ ເພື່ອໃຫ້ລູກຊາຍ ຍິງ ຄົນໜຸ່ມ, ຊະລາ ຕະຫລອດທາດຍິງຊາຍ ໄດ້ປະກາດພຣະທຳ (ຢອ 2:28-29).

ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງອາຈານໂປໂລ

“ຕີໂມທຽວລູກຂອງເຮົາເອີຍ, ເຮົາຂໍມອບຄຳແນະນຳນີ້ແກ່ເຈົ້າ ຕາມທີ່ມີຄຳທຳນວາຍກ່າວໄວ້ກ່ຽວກັບເຈົ້າເມື່ອກ່ອນນັ້ນ ຈົ່ງໃຊ້ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນເປັນອາວຸດ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ດ້ວຍໃຈກ້າຫານ.”
1 ຕີໂມທຽວ 1:18

ນອກຈາກພວກອັກຄະສາວົກ, ຜູ້ທຳນວາຍຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຍິງແລ້ວ, ກໍ່ຍັງມີການກ່າວເຖິງຜູ້ຊ່ວຍບາງຄົນຂອງອາຈານໂປໂລ, ເຊິ່ງມີຂອງປະທານແຫ່ງການແບ່ງປັນພຣະວັດຈະນະເຊັ່ນດຽວກັນກັບຊີລາ ແລະ ບາຣະນາບາ ໄດ້ແກ່:

- ຕີໂມທຽວ
  ມີການທຳນວາຍ
  (1 ຕມທ 1:18). ເພີ່ນເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານໃນການຂຽນຈົດໝາຍສະບັບຕ່າງໆ ສິ່ງໄປ ໄດ້ແກ່: 2 ກຣທ (2 ກຣທ 1:1); ຟີລິບປອຍ (ຟລປ 1:1); ໂກໂລຊາຍ (ກລຊ 1:1); 1 ເທສະໂລນີກ (1 ທສລນ. 1:1); 2 ເທສະໂລນີກ (2 ທສລນ 1:1); ຟີເລໂມນ (ຟລມ 1:1).

- ຕີໂຕ
  ທ່ານໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນລັກສະນະການທຳນວາຍ ຫລາຍປະການເຊັ່ນ: ການເສີມສ້າງ (2 ກຣທ 8:6); ການໜູນໃຈ (ຕີໂຕ 2:6, 9, 15); ແລະ ການປອບໂຍນໃຈ (2 ກຣທ 7:13)

ຜູ້ທຳນວາຍທຽມເທັດ
“ພວກທີ່ຮັກເອີຍ, ຢ່າເຊື່ອວິນຍານທຸກໆດວງ ແຕ່ຈົ່ງພິສູດວິນຍານທັງຫລາຍນັ້ນວ່າ ມາຈາກພຣະເຈົ້າຫລືບໍ່ ເພາະວ່າມີຜູ້ທຳນວາຍປອມຫລາຍຄົນໄດ້ອອກໄປໃນໂລກ.” 1 ໂຢຮັນ 4:1
ພຣະເຢຊູຊົງເຕືອນວ່າ ຈະມີຜູ້ປະກາດພຣະທຳປອມເກີດຂຶ້ນ, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເອີ້ນວ່າ“ໝາປ່າທີ່ດຸຮ້າຍ” (ມທ 24:24; 7:15).
ຜູ້ທຳນວາຍປອມນີ້ເກີດຂຶ້ນແມ່ນແຕ່ໃນສະໄໝຍຸກທຳອິດຂອງຄຣິດຕະຈັກ (1 ຢຮ 4:1).
ອຈ ໂປໂລເຕືອນຊາວເອເຟໂຊວ່າ “ໝາປ່າທີ່ດຸຮ້າຍ” ຈະເກີດຂຶ້ນທ່າມກາງພວກເຂົາ (ກຈກ 20:29ແລະໄດ້ເຕືອນຊາວໂກຣິນໂທກ່ຽວກັບ ຜົນຮ້າຍຂອງການມີຢູ່ຂອງ “ຜູ້ປະກາດພຣະທຳປອມ” (2 ກຣທ 11:13).
ຜູ້ທຳນວາຍທີ່ແທ້ຈິງຈະເນັ້ນສອນສອດຄ່ອງກັບພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊີ້ໄປທີ່ພຣະເຢຊູ ແລະ ສ້າງຄຣິດຕະຈັກ,
ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະທຳປອມນັ້ນນຳສະເໜີຫລັກຄຳສອນທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກແຍກ ແລະ ຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນໂຕ.
ພວກເຮົາ, ໃນຖານະຜູ້ເຊື່ອ ໄດ້ຊົງຮຽກເອີ້ນໃຫ້ກວດສອບຜູ້ທຳນວາຍ ແລະ ຕ້ອງໝັ້ນໃຈວ່າ ຖ້ອຍຄຳທັງໝົດເຫລົ່ານັ້ນ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບພຣະຄຳພີ ໂດຍມີພຣະເຢຊູເປັນໃຈກາງ
ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະປ້ອງກັນຜູ້ທຳນວາຍປອມ (ລວມເຖິງອຳນາດຊົ່ວຮ້າຍທີ່ມີຢູ່)
ແມ່ນການສວມຍຸດທະພັນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຕຽມໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົາ (ອຟຊ 6:10-18).

EGW (To Be Like Jesus, July 30)
”ບັນດາບັນພະຊົນ, ຜູ້ທຳນວາຍ, ແລະ ອັກຄະສາວົກ ໄດ້ກ່າວຕາມທີ່ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດໄດ້ຊົງດົນໃຈພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກ່າວດ້ວຍຣິດເດດຂອງຕົນເອງ, ຫຼື ໃນນາມຂອງຕົນເອງ.
ພວກເຂົາປາຖະໜາທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ມີການຍົກຍ້ອງກຽດຕິຍົດໃດໆ ໃຫ້ກັບພວກເຂົາ,
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດເບິ່ງວ່າພວກເຂົາເປັນຜູ້ລິເລີ່ມສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ພວກເຂົາຈະສາມາດອວດອ້າງໄດ້.
ພວກເຂົາຊົງຫວງແຫນກຽດຕິຍົດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຄຳສັນເສີນທັງໝົດເປັນຂອງພຣະອົງ. ພວກເຂົາໄດ້ປະກາດວ່າ ຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຂໍ້ຄວາມທີ່ພວກເຂົານຳມານັ້ນ

ໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ກັບພວກເຂົາໃນຖານະຕົວແທນແຫ່ງຣິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນອຳນາດ ແລະ ຄວາມພຽງພໍຂອງພວກເຂົາ."

APPENDIX: ຫຼັກການສຳຄັນຂອງພັນທະກິດ ແລະ ການຮັບໃຊ້ຂອງ ທ່ານນາງ ເອລເລັນ ຈີ. ໄວທ໌

ພັນທະກິດຂອງ ທ່ານນາງ ເອລເລັນ ຈີ. ໄວທ໌ (Ellen G. White) ມີຈຸດເນັ້ນທີ່ເປັນຮາກຖານສອງປະການ ຄື: ການນຳພາຜູ້ຄົນໃຫ້ມາຫາພຣະເຢຊູ; ແລະ ການຫັນຄວາມສົນໃຈຂອງພວກເຂົາໄປສູ່ພຣະຄຳພີ.

ແກນທີ 1: ພຣະເຢຊູ

ຫຼັງຈາກການປະຊຸມໃຫຍ່ໃນປີ 1888, ເມື່ອຖືກຖາມກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ທີ່ໄດ້ຖືກຫາລືກັນ, ນາງໄດ້ຕອບວ່າ:
"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳສະເໜີສິ່ງນີ້ໃຫ້ພວກທ່ານຟັງຕະຫຼອດ 45 ປີທີ່ຜ່ານມາ—
ນັ້ນຄືຄວາມງົດງາມອັນຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະຄຣິດ" (Sermons and Talks, vol. 1, p. 116).

ແກນທີສອງ: ພຣະຄຳພີ (SECOND AXIS: THE BIBLE)

ເອລເລັນ (Ellen) ບໍ່ເຄີຍອ້າງວ່າຂໍ້ຂຽນຂອງນາງເໜືອກວ່າພຣະຄຳພີ
ແຕ່ໄດ້ກະຕຸ້ນໃຫ້ມີການທົດສອບຂໍ້ຂຽນເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍພຣະຄຳພີຢູ່ສະເໝີ. ໃນຖານະຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ນາງພິຈາລະນາຕົນເອງເປັນ "ຄວາມສະຫວ່າງທີ່ນ້ອຍກວ່າ" ທີ່ນຳພາຜູ້ຄົນໄປສູ່ "ຄວາມສະຫວ່າງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ" ເຊິ່ງກໍຄື ພຣະຄຳພີ (Selected Messages, vol. 3, p. 29).